

Landsthingets Forhandlinger. 145
145. De 1. Behl. af Lovf. om Tilfyn med

komme mig at være temmelig høie i Forhold til, hvad der i Dørigt betales for Synsforretninger til Synsmænd, men det ligger mig ikke egentlig paa Sinde at gjøre nogen Indsigelse i saa Henseende.

Braoch: Det ligger i Sagens Natur, at der ikke kan ventes stor Sagkundskab hos Thingets Medlemmer med Hensyn til den her foreliggende Sag. Spørgsmaalet bevæger sig jo paa et aldeles teknisk Omraade, men saa Meget kan man dog se, at Lovforslaget maa siges at ville føre et stort Skridt fremad, saa at man modtager det med stor Tilfredsstillelse, og dette gjælder navnlig om § 3 og § 4. Som det af den første ærede Taler meget rigtig blev bemærket, er nemlig den bestaaende Lovgivning med Hensyn til dette Spørgsmaal høist mangelfuld, saaledes at man navnlig aldeles ikke ved Hjælp af dens Bestemmelser kan drage nogen Grænse for Dampskibenes Overfyldning med Passagerer eller Kreaturer. — Der er en Hovedbetragtning, som gaar gjennem den hele Behandling af de her foreliggende Spørgsmaal, og det er den, at Tilfynet med Dampskibler yder en stor Betryggelse for Jare, men dette er faktisk aldeles ikke Tilfældet, thi det er som Regel næsten aldrig som Følge af Udsættelse, at der sker Skade med Kjøblens Eksplosion, idet en Kjødel, der var bygget i Dag, under de samme Betingelser lige saa godt vil explodere som en Kjødel, der er bygget for 10 Aar siden. Det er visse eiendommelige Forhold, der fremkalde Eksplosionen, nemlig at en betydelig Dampudvikling finder Sted under en vis lav Vandstand i Kjøblen. Noget virkelig Sikkerhed overfor Jaren opnaas saaledes ikke, men man vil ved Loven faae en moralsk Garanti for, at Jare ikke fremkommer. Der vil jo dog i alt Fald være det Fortrin ved at have saadanne Regler, at de Bedkommende der ved mindes om at iagttage al den Forsigtighed, der bør iagttages ved Brugen af disse Apparater. Den ærede første Taler bemærkede, at Lovforslagets Indhold var mangelfuldt, fordi Dampskibler af en vis Størrelse og en vis Bestaaffenhed efter Udkastet maatte være en Prøve underkastede, men jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl, thi det vilde dog virkelig være at gaa til den allerførste Yderlighed, om man gif ned til saadanne Apparater som de af det ærede Medlem nævnte. Uagtet der ved nærværende Behandling ikke er Tale om Lovens Enkeltheder, skal jeg dog tillade mig at bemærke, at det turde være, at den første Bestemmelse i § 4 er mindre heldig. Det hedder jo der, at i Skibe,

De 1. Behl. af Lovf. om Tilfyn med Dampfj. og Damppassagerfartøier. 146
146. De 1. Behl. af Lovf. om Tilfyn med Dampfj. og Damppassagerfartøier. 146

hvis Dampkraft ikke er over 20 Hestes Kraft, kan der træffes mere modererede Sikkerhedsforanstaltninger, idet der ikke med Hensyn til dem stilles den Fordring, at de skulle være forsynede med saa mange Redningsredskaber, som skulle være tilstede i Skibe med Maskiner af større Kraft. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at der er en Forandring ved at foregaa i herhen hørende Forhold, idet det meget almindelig paatænkes at anbringe Hjælpemaskinkraft i almindelige Koffardskibe, og saa turde det nok være, at Skibe af betydelig Drægtighed kunne komme til at benytte en mindre Maskinkraft, end man ved Lovforslagets Udarbejdelse har tænkt sig. Der er jo ikke Noget til Hinder for, at et Skib paa 60 Tons Drægtighed hjælper sig med en Maskine paa 20 Hestes eller endog en mindre Maskinkraft. — Den ærede sidste Taler yttrede sig om det Betænkelige ved Bestemmelsen i § 5 og mente, at det dog var sin Sag at lade Regjeringen gjennem en Anordning afgjøre, hvilke Sikkerhedsforanstaltninger der maatte være at træffe med Hensyn til visse brændbare Stoffer, naar de skulle transporteres med Damppassagerfartøier. Det tror jeg dog, at man med megen No kan overlade Regjeringen. Det vilde jo være meget uheldigt, om man her ved en Lov vilde opstille de Betingelser, under hvilke Indladning af saadanne Stoffer kan finde Sted. Naar de findes paa Landjorden, stiller man visse Fordringer til deres Opbevaring, og disse Fordringer maatte man jo kunne forlange anvendte ogsaa paa Skibe, navnlig paa saadanne, der føre Passagerer. Som jeg begyndte, vil jeg ogsaa slutte, det er ikke med særlig Sagkundskab, at jeg taler i denne Sag, men jeg er fuldkomment forvisset om, at Lovforslaget betegner et Fremskridt, idet disse Forhold ved samme vil blive ordnede paa en langt bedre og fyldigere Maade end ved Loven af 12te April 1851.

Justitsministeren: De Udtaalelser, der ere fremkomne i Anledning af det foreliggende Lovforslag, have været prægede af saa megen Belvillie, at det ikke kan Andet end være Ministeren takbeles behageligt. Det er derfor ogsaa, haaber jeg, overflødig for mig at tilføie den Forsikring, at ethvert Bidrag fra ærede Medlemmers Side til om muligt at gjøre Lovforslaget mere fyldestgjørende end det er, som det foreligger, vil blive modtaget fra min Side med al mulig Belvillie. — Jeg tror, at den ærede første Taler (Suenfson) ikke havde ganske Ret, naar han i § 1 fandt et Vidnesbyrd om, at man ikke tilstrækkelig havde fastholdt den Grund-